

דף לד.

עין משפט א.

ח"מ סימן עה פעיף יג

עיין לעיל דף לג: עין משפט ד

ח"מ סימן שסד פעיף ג.ד

עיין לעיל דף לג: עין משפט ד

עין משפט ב.ג.

ח"מ סימן קמה פעיף ג

עיין לעיל דף לג: עין משפט א

דף לד:

עין משפט א.ב.

ח"מ סימן קלט פעיף ג

ג. בדין כל דאלים גבר ובא אחד לבי"ד ואמר תפסוהו עד שאביא עדים או ראיה אין שומעין לו ^מ ואם בי"ד עברו ותפסוהו אין מוציאין אותו מידם עד שיתברר של מי הוא.

עין משפט ג.

ח"מ סימן קלט פעיף א

א. אם חלוקים בדבר שאין אחד מוחזק בו כגון ספינה בים שכל אחד אומר שלי היא, בזה כל דאלים גבר ^ב ואותו שתגבר ידו תחילה היא שלו עד שיביא האחר ראיה, וכל זמן שלא היה ראיה אין מניחין ליקח

מ. שם ל"ד ע"ב. שחיישינן שהוא רמאי ואין לו ראיה, ואומר כן כדי להפסיד חבירו שלא יתקוף בה דתו אינו יכול להוציא מידו בלי ראיה.

נ. בבתרא ל"ד ע"ב. וה"ה אם כל אחד אומר שהיא של אבותיו או שאכלה שני חזקה, או שכל אחד הביא עדים שהיא שלו. סמ"ע ס"ק א'. ודין כל דאלים גבר חכמים תיקנו כך אע"ג דלית ביה טעמא. וטעם הדבר כיון דליכא דררא דממונא ואין מוחזקין סמכו על זה שמי שהאמת אתו ימסור נפשו להעמיד שלו בידו, משא"כ כשהם שניהם מוחזקים שיש לכל אחד חזקה שכל מה שתחת ידו שלו לכן פסקו בו דין חלוקה. סמ"ע ס"ק ב'.

מזה שגברה ידו תחילה ^ס. ומ"מ יכול שכנגדו להשביעו ^ע שהיא שלו.

ח"מ סימן קמו סעיף כב

כב כו. שנים שעוררו על השדה זה אומר שלי וזה אומר שלי ואין לאחד ראייה, או שהביא כל אחד מהם עדים שהיא שלו או של אבותיו ^ב, או שהביא כל אחד עדים שאכלה שני חזקה באותם שנים ^ג, בכל זה אם היה אחד מחזיק בה מקודם תשאר בידו. ואם לא היה אחד מהם מחזיק מניחים אותה בידיהם ^ד והמתגבר ירד בה ויהיה האחר מוציא מידו ועליו הראייה.

ואם בא שלישי ותקף עליהם וירד לתוכה מסלקין ^ה אותו ממנה.

ס. והטעם, שלא רצו חז"ל לתקן שיהיו כל ימיהם במריבה. סמ"ע ס"ק ד'. והתוס' במציעא ו' ע"א ד"ה והא חולקין וס"ל דמהני תקיפת השני וכתב הש"ך בס"ק ב' כיון שזו פלוגתא אין מוציאין מיד השני.

ע. היינו שבועת היסת ולא שבועת הנוטלין. ש"ך ס"ק א'. ולא נאמר כיון שברשות חכמים עשה שמחזיק בה לא צריך שבועה אלא יכול להשביעו היסת. סמ"ע ס"ק ג'.

פ. לשון הרמב"ם פט"ו מטוען הלכה ד' מגמ' שם בדף ל"ד, זה אומר של אבותי וזה אומר של אבותי וכו' אמר רב נחמן כל מאן דאלימ גבר.

צ. כתב ה"ה שם שאם היו שנים מוחלפים ושני חזקה של האחד ראשונים, ושני חזקה של השני אחרונים מעמידים אותה ביד האחרון. וזה ברור ואפי' היא עתה ביד השני מוצאין מידו. סמ"ע ס"ק נ"ב.

ק. פירוש היינו ברשות וחזקת שניהם, שהרי אין שום אחד מוחזק בו. סמ"ע ס"ק נ"ג.

ר. היינו ביש ראייה לכל אחד משניהם ולשלישי אין ראייה אף שטוען ששלו היא קודם שגבר אחד מהשנים, שאנו אומרים ששל אחד משנים בודאי היא, כיון שיש להם ראייה ולזה אין לו ע"כ מסלקין אותו. וגם אם אין לשום אחד מהם ראייה אלא שכל אחד משניהם טוען שלי היא, וזה השלישי תקף בלא טענת שלי היא מסלקין אותו כמ"ש בס"י קל"ט סעיף ב'. סמ"ע ס"ק נ"ד.